

pod dohľadom

Ulny oceánu ma kolísali a ja som snívala. Vo sne som plávala s veľkým drakom, ktorý na mňa žmurkol. Pohyb jeho chvosta mi otriasol celým telom. Zrazu mi končatinami trhli drsné ruky a ja som sa snažila brániť. Hukot motora vystriedal zvuk vln a môj sen sa zmenil. Odrazu som bola v lese a jasne som počula tigra, rútiaceho sa ku mne hustou džungľou.

A s ním mi do spánku vtrhli nočné mory. Voda sa hmýri žralokmi, *Dešen* obsadzujú piráti, unášajú ma Lokešovi muži.

V dialke sa ozýval naliehavý šepot: *Zobud' sa, Kelsey.*

Pomaly som otvorila oči. Krútila sa mi hlava. Ležala som na posteli s baldachýnom podopretým štyrmi stĺpmi. *Bol to len strašný sen*, pomyslela som si s úľavou.

Cez okno nad posteľou prenikali bledé lúče zapadajúceho slnka. Okno bolo vyrobené z hrubého skla chráneného kovovými mrežami, ktoré znemožňovali komukoľvek dostať sa dnu... alebo von.

„Nie!“ zakričala som do prázdnej miestnosti. Nebol to sen. Snažila som sa spomenúť si na všetko. Zavřila som tri misie, potrebné na oslobodenie Rena a jeho brata Kišana. Na úplné prelomenie tigrej kliatby sme potrebovali získať už len jeden dar pre bohyňu Durgu. Boli sme na lodi a bojovali sme s Lokešom. Na to všetko som si spomínala.

Pamätala som si tri jemné pichnutia (šípky napustené sedatívami?), motorový čln... spustenie Fanindry a amuletu do vody, a potom... tma.

Cítala som sa ako v klietke. Zamknutá v neznámej izbe. Utekala som ku dverám a bezvýsledne som mykala kľučkou. Pomocou vnútornej energie som chcela zámku odstreliť, zdvihla som ruku a sústredila sa, no nič sa nestalo. Zmätená som si na krku nahmatala Durgin Perlový náhrdelník.

Ako som stratila svoju moc? Kde som to? Kde sú moje tigre Ren a Kišan? Našla ich Fanindra? Čo sa stalo s pánom Kadamom a Nilimou? Sú už na ceste, aby ma zachránili? Ako sa odtiaľto dostanem?

Zvažovala som situáciu. Stále som mala na krku Perlový náhrdelník a okolo pásu omotanú Šatku, no Durgin luk a šípky a Zlatý plod Indie som nikde nevidela. Uvedomila som si, že s tým, čo mi z Durginých darov ostalo, veľa nenarobím a pridusene som sa zasmiala. Ako keby mi veci z látky a vody mohli nejakým spôsobom pomôcť.

Medzi prstami som si nahmatala čip, ktorý mi tam pán Kadam tak bolestivo implantoval. Stále som ho cítila pod pokožkou a to znamenalo, že je tu šanca na záchranu. Síce malá, ale predsa.

Bolela ma hlava a v ústach som mala sucho ako na púšti. Pokúšala som sa prehlnúť, no iba čo som sa rozkašľala a cítila sa ešte horšie.

Vzchop sa, Kelsey Hayesová! prikázala som si, pokúšajúc sa zistiť, kde to vlastne som. Za oknom som videla stromy a sneh. Moje väzenie bolo zhruba na treťom poschodí. Zdalo sa mi, že vidím nejaké hory, no presnú lokalitu miesta, kde ma väznili, som určiť nedokázala.

Zrazu sa mi zdvihol žalúdok a rozbehla som sa do kúpeľne. Vypláchla som si ústa a pohľad mi padol na tvár v zrkadle. Hľadela na mňa vychudnutá, strhaná a vystrašené žena. *Čo sa stalo s dievčaťom z Oregonu?*

Moje rozbúrené myšlienky prerušil zamatový hlas. Stuhla som. Bol to hlas môjho únoscu, Lokeša.

„Moja drahá, priprav sa na večeru. Ako vidíš, odtiaľto sa utiecť nedá a všetky tvoje zbrane som zabavil. Opäť sa stretávame a ja mám pre teba návrh, Kelsey Hayesová. Je načase, aby si prijala svoj osud!“

Keď som si predstavila, aký osud si pre mňa Lokeš pripravil, znova sa mi zodvihol žalúdok. V izbe nebolo vidieť žiadne kamery ani mikrofóny, no vedela som, že ma sledujú. Cítila som sa zvláštne. Akoby sa ma celá situácia vôbec netýkala. Hrôzu, ktorú som z Lokeša mala vo všetkých mojich víziách, vystriedalo neisté odhodlanie.

Zvážila som všetky možnosti. V prvom rade som sa potrebovala dostať von a zmapovať všetky možné únikové cesty. Táto nepríjemná situácia sa mohla skončiť len štyrmi spôsobmi: ujdem bez akejkoľvek pomoci (to je celkom možné); prídu ma zachrániť Ren a Kišan; zomriem (táto možnosť sa mi veľmi nepáči); alebo skončím ako manželka psychopata, čo tiež neznelo veľmi vábivo. Okrem toho som potrebovala získať späť Plod a svoj luk a šípy. Spomenula som si na Durgino varovanie. Ak sa jej zbrane dostanú do nesprávnych rúk, následky budú zdruvujúce. Zahryzla som si do pery a modlila sa, aby som sa nemusela rozhodovať medzi záchranou zbraní a záchranou vlastného života.

Ak ma má večera s diablom dostať von z tejto izby, potom idem večerať. Odteraz budem brať jeho bru, no nevzdám sa bez boja.

Niečo mi hovorilo, že hra na prestrašenú, rozrušenú slečinku by nefungovala. Aby som Lokeša porazila, musela som sa stať niečím, čím som nebola – silnou, krásnou, pôsobivou a sebaistou ženou.

V skriní som našla len priliehavé šaty s hlbokým výstrihom, a tak som sa rozhodla zariskovať. Požiadala som Šatku, aby mi čo najdiskrétnejšie vytvorila nové šaty a prikázala som jej, aby v žiadnom prípade nemenila farby.

Keď som zo skrine vytiahla nové oblečenie, očarili ma jeho detaily. Šatka pre mňa vytvorila krásnu tyrkysovo-zlatú *lehengu*.^{*} Žakárový^{**} top s krátkymi rukávmi mi zvieral pás a úzka, dlhá lehenga zvýrazňovala moje krivky. Renove a Kišanove farby mi dodali potrebnú odvahu a ja

* Súčasť tradičného oblečenia indických žien nazývaného lehenga choli. Toto oblečenie sa skladá z lehengy (sukne), choli (blúzky) a dhupatty (šatky). (pozn. prekl.)

** Žakár je zložitá väzba alebo vzor textilu. (pozn. prekl.)

som dúfala, že prekrásne zdobené šaty mi pomôžu zvládnuť úlohu, ktorú som sa rozhodla zohrať. Na záver mi Šatka vytvorila dlhé visiace náušnice zo zafírovomodrej jemnej látky.

Hneď ako som skončila s obliekaním, otvoril dvere na mojej izbe vysoký, chudý a nebezpečne vyzerajúci sluha. Keď som ho požiadala, aby ma pustil, len potriasol hlavou a zamrmlal niečo nezrozumiteľné vo svojom rodnom jazyku. Napchala som si Šatku do rukáva a snažila sa rozpomenúť na pár slov v hindčine, ktoré som poznala. Neustále som opakovala svoju prosbu o pomoc: „*Trabi!*“ Muž si ma nevyšímal. Viedol ma dlhou chodbou vystlanou hrubým kobercom, ktorú lemovali zamrežované okná a drevom obložené steny.

Potom sme prešli cez niekoľko bezpečnostných dverí. Pri každých z nich stála stráž. Keď sa za mnou zabuchli ďalšie, spomenula som si, že Renova klietka v cirkuse bola vytvorená na rovnakom princípe. Dvere uzamkynali ďalšie dvere, aby ochránili ľudí pred tigrom. V duchu som si rýchlo poznamenala: *Ujsť bez akejkoľvek pomoci bude ťažké, takmer nemožné. No dobrá správa je, že Lokeš má pocit, že ma musí držať pod najvyšším stupňom ochrany. Možno sa to v budúcnosti bude dať nejakým spôsobom použiť proti nemu.*

Posledné dvere viedli do jedálne, kde už čakal prestretý stôl. Sluha odtiahol stoličku a naznačil mi, aby som si sadla. Potom v tichosti opustil miestnosť. Kým som čakala, pohrávala som sa s nožom na maslo. Od nervozity mi zvieralo žalúdok. Premýšľala som, ako budem schopná čeliť Lokešovi osamote. Počas našej poslednej misie za prelomením tigrej kliatby som bojovala s krakenom a obrovským žralokom, no ani jeden z nich sa mi nezdal taký nebezpečný ako diabol, ktorému som mala čeliť teraz. Beštia, zodpovedná za to, že sa moji dvaja indickí princovia pred viac ako troma storočiami premenili na tigrov.

„To je od teba milé, že si prijala moje pozvanie na večeru,“ povedal Lokeš, zjaviac sa odrazu na stoličke oproti mne.

Vyzeral mladšie ako keď som ho videla naposledy. Nenávisť, ktorá

mu sálala z očí, ma stále desila, no napriek tomu som sa dokázala pozbierať. Lokeš mi zodvihol ruku a nemotorne ju pobožkal.

„Nemala som veľmi na výber,“ odpovedala som.

„To je pravda.“ Usmial sa a bolestivo mi stisol ruku. „No taktiež som ti neumožnil výber oblečenia,“ pokračoval, „a pozrime sa, sedíš si tu predom mnou oblečená v úplne inom odeve. Smiem sa opýtať, ako si ho získala?“

Jemným, nepatrným pohybom ruky som nôž prikryla obrúskom, položila si ho do lona a nenápadne som si ukoristenú časť príboru vsunula do vrečka. V nádeji, že si nič nevšímol, som posmešne poznamenala: „Keď mi ukážeš, odkiaľ pochádzajú *tvoje* kúzla, bude mi ctou naučiť ťa, ako vytvoriť oblečenie zo vzduchu.“ Teraz, keď som mala aspoň nejakú zbraň, pocítila som nový prívál odvahy.

Na moje veľké prekvapenie sa Lokeš zasmial. „Aké príjemné nachádzať sa v prítomnosti odvážnej ženy. Myslím, že *nateraz* budem k tebe tolerantný, no nepokúšaj moju trpezlivosť.“

Úsmev na jeho tvári vystriedal zlomyseľný úškrn. Zblízka mal Lokeš skôr aziatské ako indické črty. Tmavé vlasy mal ostrihané nakrátko, na boku predelené a uhladené do tyla. Ničím sa nepodobal Renovi, ktorému dlhé vlasy neustále padali do modrých očí.

Čarodejník sa hýbal strnulo s vystretým chrbtom a ramenami. Bol svalnatejší a krajší ako predtým. Dalo by sa povedať, že pôsobil takmer očarujúco. Vedela som však, že pod atraktívnym zovňajškom sa ukrýva šialenec. Prezrádzali ho črty tváre.

Priniesli jedlo a zakrátko sa tanierne pred nami prehýbali pod výberom najrôznejších indických špecialít. Služobníctvo bolo veľmi zručné a svoju prácu vykonávalo v absolútnej tichosti. Vidličkou som prehrabávala obsah taniera a snažila sa získať chuť do jedla.

„Omladol si pomocou kúziel?“ opýtala som sa zvedavo.

Čierne oči mu potemneli, ale hneď nato sa usmial. „Presne tak. Páčim sa ti? Je pre teba príjemnejšie, keď vyzerám ako muž približne v tvojom veku?“

Nejakým zvláštnym spôsobom to naozaj fungovalo. Mal pravdu. Cítila som sa príjemnejšie.

Pokrčila som plecami. „V tvojej spoločnosti sa nikdy nebudem cítiť príjemne. Nezáleží na tom, ako vyzeráš. A prečo ťa to vôbec trápi? Prekvapuje ma, že si ma ešte neprikoval niekde v suteréne a nestrkáš mi pod nechty špendlíky.“

Moju pozornosť upútal záblesk modrého svetla. No keď som zdvihla hlavu, svetlo bolo preč. Lokeš sa zamračil a pošúchal si prsty.

„Viac by sa ti páčilo v suteréne?“ opýtal sa s chlipným výrazom v tvári.

„Nie. Len by ma zaujímalo, prečo ma tak rozmaznávaš?“

„Rozmaznávam ťa, lebo teba rozmaznávať treba. Ako si už dnes večer stihla predviesť, máš svoju vlastnú moc a ja by som ju nerád zničil.“ Sklamane pokrútil hlavou. „Zdá sa, že mi vôbec nerozumieš. Určite si si moje konanie nesprávne vysvetlila. Teraz však budeš mať viac času, aby si ma spoznala a veľmi rýchlo prídeš na to, že ma nie je ťažké uspokojiť.“

Prišla moja chvíľa. Naklonila som sa a pohrdavo mu vmietla do očí: „Niečo mi hovorí, že Ren by s týmto tvrdením nesúhlasil.“

Lokešovi vypadla vidlička a s rachotom dopadla na stôl. V okamihu však svoj hnev zakryl. „Princ sa mi pri každej mozgovej príležitosti vzoprel. Preto som sa k nemu zachoval tak... kruto. Dúfam, že ty si zvolíš iný prístup.“

Odkášľala som si a odpovedala som: „Myslím, že všetko závisí od toho, čo odo mňa chceš.“

Lokeš zdvihol pohár k perám, a pritom ma ponad jeho okraj obozretne sledoval. „To, čo chcem, moja drahá, je ukázať ti, ako vyzerá muž s ozajstnou mocou. Urobila by si veľkú chybu, keby si sa naďalej spoločovala s tigrami. Nemajú ozajstnú moc, ako je tá tvoja alebo moja. Práve naopak, amulet ich preklial. Nie je určený pre nich. Ja som vyvolený. Ja som ten, ktorý spojí všetky jeho časti. Mňa k sebe Dámonov amulet volá.“

Kým som si pomaly obrúskom utierala ústa, v hlave sa mi začal roz-

víjať šialený plán. *Ak túži po mocnom protivníkovi, rada mu splní želanie. Nastal čas využiť to, čo som sa naučila za jednu hodinu v školskom divadelnom krúžku. Prvé dejstvo: Večera so záhadnou a drzou dievčinou s nadprirodzenou mocou a nervami zo železa. Predstavenie sa môže začať...*

„Ako už pravdepodobne vieš, časť amuletu mi viac nepatrí. Ak dúfaš, že ho odo mňa lichôtkami *vymámiš*, budeš veľmi sklamaný.“

„Áno, pravdepodobne ho majú tvoje vzácne tigre. Hádám ho so sebou prinesú, keď ťa prídu zachrániť.“

Na zlomok sekundy som od strachu prestala dýchať. „Prečo si vlastne myslíš, že prídu?“

„No tak, moja drahá Kelsey. Videl som, ako sa na teba pozerajú. Očarila si ich ešte viac ako moja dcéra Yesubai. Nie si taká krásna ako ona, ale v očiach máš trúfalosť a vzdor. Myslím, že Dhiren prežil moje vypočúvanie len preto, že sa chcel vrátiť k tebe. Obe princiatka sú do teba zaľúbené a to ich ochromuje. Láska im zatienila rozum a oslabilá ich.“

Tak toto mi veľmi nepomohlo. Venovala som Lokešovi samolúby úsmev. „Možno sa aj ty chytiš do rovnakej pasce,“ pohrozila som.

„Chceš mi povedať, že to pomocou trikov si prinútila princov, aby sa do teba zaľúbili? Ak je to tak, moja mienka o tebe rapídne stúpila.“

Pohrávala som sa s ním a to ma posilnilo a postupne zbavovalo strachu. Ten sa pomaly premenil na malú guľôčku v mojom stiahnutom žalúdku. Dostatočne malú na to, aby som ju dokázala ignorovať. Pomaly som si obľizla pery, dúfajúc, že ho tým rozptylím.

„Inteligentná žena využije všetky svoje zbrane, aby získala to, po čom túži.“

Lokeš sa na mňa zadíval a pokračoval v našej hre na slovíčka. „A po čom túžiš ty, Kelsey?“

Zrazu som v sebe pocítila drzosť Scarlett O' Harovej a z úst sa mi vydral hrdelný smiech. „Určite nečakáš, že ti prezradím všetky svoje

* Hlavná ženská postava z románu Margaret Mitchellovej *Odviate vetrom*, známa vďaka svojej energii, odvahe, ctíziadostivosti a odhodlaniu. (pozn. prekl.)

tajomstvá hneď na prvej schôdzke. Taká hlúpa nie som. No v prípade, že chceš na stôl vyložiť všetky karty hneď teraz, len mi to povedz. Čo odo mňa chceš?“

„Zabudni na tigre a spoj svoje sily s mojimi.“

„Ako?“ opýtala som sa a zúfalo som sa pri tom snažila neroztriasť.

Odzrazu mi pokožka začala zvláštne brnieť. Nebolelo to, no bol to zvláštny, nepríjemne intímny pocit. Jemný vánok mi prechádzal po holých rukách, postupne mi vošiel do vlasov a odtiaľ kamsi až ku kľúčnej kosti. Vedela som, že ten zvláštny pocit zapríčinil Lokeš, hoci ani brvou nepohol. Zo všetkých síl som sa nepríjemné šteklenie snažila ignorovať.

Čarodejník sa naklonil a zlovestne sa zasmial. „Na toto všetko mám dva dôvody. V prvom rade mi spôsobuje nesmiernu radosť, že som tá princom ukradol. Ich utrpenie je balzamom pre moju dušu. No hlavným dôvodom, prečo si tu, je môj plán spojiť moju a tvoju moc vo všetkých možných aspektoch a to... prostredníctvom syna.“

„Syna?“ opýtala som sa pokojne, zatiaľ čo môj žalúdok robil saltá. „Prečo ja? Prečo práve teraz? Vlastne ma prekvapuje, že si si doteraz nenašiel svoju Bonnie* alebo Morticiu**. Yesubaina matka ti nestačila?“

Lokeš zasyčal. „Yesubaina matka bola usmievavá hlupaňa. Krásna, ale vystrašená. Nebola mi rovnocennou partnerkou.“

„To, že si ju zabil, pravdepodobne celej situácii veľmi nepomohlo.“

Teraz sa už svoj hnev nesnažil zakryť a na končekoch prstov sa mu objavili modré iskry.

„Len opatrne,“ varovala som ho, „ak mi predvedieš svoju moc, budem ti musieť predviesť tú moju a hádam by si len nechcel pokaziť našu príjemnú konverzáciu.“

Zavrel oči a snažil sa upokojiť.

* Odkaz na zločineckú dvojicu Bonnie a Clyde, ktorá rabovala banky v centrálnej časti Spojených štátov amerických v rokoch 1929 – 1933. (pozn. prekl)

** Odkaz na manželskú dvojicu Morticia a Góméz z populárneho amerického seriálu Rodina Addamsovcov z roku 1964. (pozn. prekl.)

„Dajme tomu, že budem s tvojím návrhom súhlasiť. Porodím ti dieťa a podelím sa tak s tebou o svoju moc. Nebude to však zadarmo. Raz si mi povedal, že ak s tebou zostanem dobrovoľne, necháš tigre žiť. Dodržíš slovo?“

„Na tvojom súhlase vôbec nezáleží.“

Nastal čas pre druhé dejstvo: Záhľadná dievčina predvedie svoju nadprirodzenú moc. Z rukáva som vytiahla Šatku a podržala ju na dlani. Požiadala som kúzelnú látku, aby menila farby. Šatka poslúchla. Najskôr sčervenela a keď som si ju pritisla k lícu, zmodrela. Fascinovaný Lokeš nemohol od Šatky odtrhnúť oči. Nadvihla som obočie, Šatka vystrelila vlákna a tie na druhom konci miestnosti vytvorili obrovskú sieť. Potom sa premenila na bielu vreckovku, ktorú som poskladala a položila vedľa taniera.

„Čo ak sa s tebou podelím o túto moc?“ prehodila som nenútene.

Moje kúzla očividne zaujali Lokeša len na krátku chvíľu. Zahľadel sa na mňa, položil svoj obrúsok do taniera a prešiel na moju stranu stola. Neohrabane ma chytil za ruku a postavil ma na nohy. Vydesený výraz na mojej tvári ho očividne pobavil.

„Popremýšlam o tvojej žiadosti, ak to, o čo ťa žiadam, urobíš dobrovoľne.“

Lokeš ma pohladkal po líci a akoby tým chcel spečatiť našu dohodu, naklonil sa a zašepkal mi do ucha: „Prezrad mi, Kelsey, čo ťa rozosmeje? Čo,“ sťažka dýchal, „ťa desí?“

Neodpovedala som a on sa zasmial. Potom si ma pritiahol bližšie, pobožkal ma, a pritom mi bolestivo zahryzol do pery. Keď ma konečne pustil, počúvala som si poranenú peru a prevrtala ho pohľadom.

Lokeš sa radostne rozosmial. „Stále rovnako vzdorovitá. Bude s tebou radosť spolupracovať, Kelsey.“

„Teší ma, že si to myslíš,“ vyštekla som nahnevane.

„Vieš čo, moja drahá? Tigre sú mi ukradnuté. Zaujímajú ma len ich amulety. Ak mi dáš syna a pomôžeš získať moc, nechám tigre na pokoji. Teraz, keď sme si všetko pekne vyjasnili, odprevadím ťa do tvo-

jej izby, kde môžeš popremýšľať nad svojím rozhodnutím. Nevieť sa dočkať, kedy ťa lepšie spoznám,“ vyhlásil s úškrnom, z ktorého mi naskočila husia koža.

Zhlboka som sa nadýchlá, zo stola zobrala Šatku a s jednou rukou opatrne vloženou vo vrecku som nechala Lokeša, nech ma odprevadí späť do môjho väzenia.

„Zajtra prediskutujeme naše spojenectvo, miláčik,“ zadychčal mi do ucha, „ale nateraz mi vrátiš ten nôž.“

Jeho poznámka ma vyľakala, no snažila som sa ostať pokojná. S úsmevom som vybrala nôž z vrecka a pritlačila mu ho na hrud'. „Za pokus to stálo.“

S potešením ovinul prsty okolo mojich, vytrhol mi nôž z ruky, pričom mi čepelou zasiahol dľaň. Keď zbadal, že rana krváca, pritiahol si moju boľavú dľaň k ústam. Pozorovala som, ako mi vo vytržení pobozkal ranu a oblizol si z pier krvavé kvapôčky.

Konečne ma pustil. „Budem sledovať každý tvoj krok, moja drahá. Teším sa na naše... ďalšie rozhovory.“

Dvere sa za mnou s rinčaním zabuchli a ja som bola šťastná, že nás delia desiatky hrubých kovových mreží.

Opona padla, pomyslela som si a vyčerpaná som sa zvalila na posteľ, premýšľajúc, ako sa dostanem z tejto šlamastiky.